

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

فرستنده: مناف فلکی فر

۱۹ جون ۲۰۲۲

در باره زندگی رفیق شهید

محمد رضا کامیابی

کامیابی در ۲۹ فروردین ماه - حمل - منطقه "آب منگل" تهران به شهادت یعنی ۳۰ فروردین خبر این درگیری عنوان یکی از "موفقیت" های شان در ایران تبلیغ نمودند.

دانشگاه صنعتی بود که در ارتباط با گرفته و مدتی در حوالی دانشگاه خانه ای اجاره کرده بود که در عمل مصطفی دقیق همدانی از اعضای مصطفی در ششم بهمن - دلو - ۱۳۵۴

چریک فدایی خلق رفیق محمدرضا ۱۳۵۵ در جریان یک درگیری در رسید. روزنامه های رژیم روز بعد را منتشر نموده و مذبحانه آن را به مبارزه با چریک های فدائی خلق رفیق کامیابی دانشجوی رشته فزیک سازمان چریک های فدائی خلق قرار صنعتی با یک دانشجوی دیگر محل آموزش آنها زیر نظر رفیق سازمان بود. اما متأسفانه رفیق

در یک درگیری در تبریز شهید شد. ولی از آنجا که رفیق کامیابی از شهادت این رفیق به عنوان اولین مسؤول مستقیم خویش مطمئن نبود، اجباراً مخفی شد.

اما از زندگی مخفی رفیق کامیابی کمتر از سه ماه می گذشت که وی در یک درگیری قهرمانانه با نیروهای امنیتی شاه در منطقه "آب منگل" به شهادت رسید و خونس را وثیقه ایمان و آرمانش برای رهائی طبقه کارگر ایران قرار داد.

در مقطع سال های ۱۳۵۴ و ۱۳۵۵ دانشگاه صنعتی یکی از مراکز دانشگاهی بود که سازمان چریک های فدائی خلق هواداران بسیاری در آنجا داشت. اساساً با آغاز جنبش مسلحانه و پخش آثار نظری این جنبش همانند "مبارزه مسلحانه هم ستراتیژی هم تاکتیک" اثر رفیق مسعود احمدزاده و "ضرورت مبارزه مسلحانه و رد تئوری بقاء" اثر رفیق امیرپرویز پویان که بنیان های فکری این جنبش را تشریح می کردند گرایش به جنبش مسلحانه در دانشگاه های کشور شدیداً رشد نمود. پخش وسیع این آثار در دانشگاه ها و استقبال دانشجویان از آنها دانشجویان زیادی را به سوی چریک های فدائی خلق جلب نمود. تا آنجا که به دلیل همین گرایش قوی به سازمان در نیمه اول دهه پنجاه ده ها دانشجوی دانشگاه صنعتی به سازمان چریک های فدائی خلق پیوستند. رفیق کامیابی به همراه دیگر دانشجویان این

دانشگاه تا زمانی که در آنجا حضور علنی داشتند اعلامیه‌ها و نشریات سازمان را در دانشگاه پخش کرده و شرایط وصل دانشجویان هوادار به سازمان را مهیا می‌کردند.

رژیم شاه فکر می‌کرد با اعمال زور و نشان دادن خشونت، خواهد توانست فضای ترس را در محیط‌های دانشگاهی اشاعه داده و از پیوستن دانشجویان به جنبش مسلحانه جلوگیری خواهد کرد. در حالی‌که با وجود همه وحشیگری‌های رژیم دیکتاتوری شاه، در نیمه اول دهه پنجاه هر چه از آغاز جنبش مسلحانه می‌گذشت، جنبش مسلحانه نفوذ بیشتری در دانشگاه‌ها پیدا می‌کرد. در واقع ساواک شاه با برخوردهای سرکوب‌گرانه خود با دانشجویان، نیروی هر چه بیشتری را در اختیار جنبش مسلحانه می‌گذاشت. در آن سال‌ها دانشگاه‌ها به مرکز اشاعه اندیشه‌های مارکسیستی که بیان‌تئوریک آرمان‌های طبقه کارگر می‌باشد بدل شده بودند، به گونه‌ای که خیلی از جوانان با ورود به دانشگاه امکان می‌یافتند به تئوری انقلابی دست یافته و در حد اعتقاد و توان خود این آگاهی را هر چه بیشتر اشاعه دهند. رفیق کامیابی از جمله چنین جوانانی بود که با این‌که از خانواده کارگری نبود اما دل در گرو رهائی کارگران از قید سلطه ستمگران داشت. وی با مطالعه مارکسیسم و اعتقاد به آن با توجه به شرایط جامعه بر این باور بود که تنها راه رسیدن به آزادی، راه سازمان دادن و تشکل طبقه کارگر، مبارزه مسلحانه می‌باشد و به همین دلیل هم با همه وجود به این راه که پرچمدارش سازمان چریک‌های فدائی خلق بود پیوست.

رفیق کامیابی در روستای درخش (از آبادی‌های شهرستان "درمیان" در ۶۵ کیلومتری بیرجند) در خراسان جنوبی متولد شده بود. او دوران دانش‌آموزی را در مشهد و بیرجند طی کرد و سپس دوران دبیرستان را در تهران گذراند. او در دبیرستان البرز تهران تحصیل کرد. رفیق کامیابی از چنان هوش سرشاری برخوردار بود که در سال ۱۳۵۱ امتحانات کنکور در تهران را با نمرات خیلی بالایی گذراند و نفر اول برق دانشگاه صنعتی شد. او رفیقی دارای آگاهی مارکسیستی بود که از استعداد نویسندگی نیز برخوردار بود.

متأسفانه شرایط اختناق و تلاش مستمر ساواک برای نابودی نیروهای انقلابی باعث شد که سال ۵۵ به سالی دردناک برای مبارزان راه آزادی بدل شود و نیروهای زیادی در درگیری با دشمن به شهادت برسند که رفیق کامیابی از جمله همین رفقاء بود. رفقای نظیر رفیق کامیابی در شرایطی جان می‌باختند که با مبارزه و جانبازی آنها شرایط برای انقلاب بزرگ مردمی سال‌های ۵۶ و ۵۷ آماده‌تر می‌شد هر چند که آنها دیگر نبودند تا ثمره تلاش‌های مبارزاتی و فداکاری‌های خود را به چشم ببینند.

آنها نبودند تا ببینند که چگونه کارگران و ستم‌دیدگان یاد و خاطره آنها را پاس می‌دارند. برای نمونه در جریان انقلاب در بیرجند مردم به پاس فداکاری‌های رفیق کامیابی نام مدرسه امیر شوکت علم را به "مدرسه عالی شهید کامیابی" تغییر داده و به این وسیله خاطره این فرزند راستین خلق را گرامی داشتند.

یاد رفیق محمدرضا کامیابی گرامی و راهش پر رهرو باد!

به نقل از: ماهنامه کارگری ارگان کارگری چریک‌های فدائی خلق ایران

شماره ۱۰۱، پانزدهم خردادماه- جوزا- ۱۴۰۱